

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 112/2025
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиле АА из места ..., ..., чији је пуномоћник Катарина Шелмић Уњић, адвокат из ..., против тужене "Електродистрибуција Србија" д.о.о. Београд, ради чинидбе, одлучујући о захтеву Основног суда у Зајечару П 4126/24 од 08.04.2025. године за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање у овој парници, у седници одржаној 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Зајечару П 4126/24 од 08.04.2025. године за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање у предмету тог суда П 4126/24.

Образложење

Тужилца је 13.08.2024. године поднела тужбу Основном суду у Зајечару којом тражи да се обавезе тужени да са катарске парцеле ..., уписане у ЛН ... КО ..., уклони један оштећени и дотрајао носећи стуб нисконапонске мреже, те да изврши замену овог стуба новим носећим стубом нисконапонске мреже, за који ће закачити проводнике нисконапонске мреже и тиме довести електроенергетску мрежу дистрибутивног система електричне енергије у исправно и безбедно стање, те да се обавезе тужени да тужиљи накнади трошкове поступка.

Основни суд у Зајечару је актом П 4126/24 од 08.04.2025. године поднео захтев Врховном суду да одреди други стварно надлежан суд за поступање у овој парници, наводећи да ће се поступак лакше спровести пред Основним судом у Пожаревцу, будући да је пребивалиште тужиле у ..., Општина Жагубица, као и да се предметна непокретност налази у КО ..., Општина Жагубица.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда на основу члана 62. став 7. у вези става 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), Врховни суд је оценио да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно

да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из члана 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду наведену законску одредбу произлази да поступање другог суда може бити одређено ако је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По оцени Врховног суда, разлози изнети у захтеву Основног суда у Зајечару из којих произлази да се тражи делегација другог стварно надлежног суда, односно делегација Основном суду у Пожаревцу, не указују да би се поступак у овој парници пред другим судом лакше спровео нити постоје други оправдани разлози који би указивали да је поступање другог суда у конкретном предмету сврсисходно, а нису остварене ни претпоставке за одређивање нужне делегације у конкретном предмету.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 62. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић